

Unitat d'esforços

La celebració de la festa del Primer de Maig ha deixat ben clar que la situació general que viu el país en aquests moments és més que preocupant i milers de persones ho han fet palès en demanar als polítics una acció responsable davant d'uns fets que reclamen solucions. Fa uns dies es feia pública la xifra de 6.200.000 persones afectades per l'atur amb un augment progressiu que no presenta límits en l'horitzó més proper. Fins quan seguirem en aquesta situació? Fins quan la societat podrà aguantar tot això que està passant?

AMB AQUESTA SITUACIÓ que presideix directament la vida de tota la societat espanyola, espantada per la situació que viu i per la poca o nul·la resposta que ofereixen els responsables de solucionar aquests problemes, calen situacions urgents i al carrer, a les manifestacions del Primer de Maig, aquest aspecte va restar ben clar tant per part de les organitzacions sindicals convocants de les manifestacions, com així de les persones que hi van participar.

HI HA CADA DIA MÉS CONSCIÈNCIA que la situació comença a situar-se al límit d'allò que és impossible. Malauradament al Vallès Oriental, prop de 40.000 persones (properament segurament arribarem a aquest trist rècord d'aturats), saben que representa haver perdut la feina i passar a formar part de les llistes de l'INEM.

DAVANT LA MANCA DE FUTUR (amb la fugida a l'estranger de milers de joves a la recerca d'un present que aquí se'ls nega), calen mesures urgents, d'aquí que siguin més les veus cada dia, principalment aquelles que provenen de la societat, que demanin un gran pacte nacional per a sortir d'aquesta situació. Cada dia que passa, amb pitjors dades i pitjor situació, la cosa s'agreuja mentre creix la desconfiança general. Perdut aquest valor, la recuperació, econòmica i moral, serà encara molt més difícil.

La bona notícia de Vilanova

Hi ha setmanes, al contrari, que no resulta gens fàcil trobar una dotzena de bones notícies per destacar a la nostra secció de "Bones notícies" de la pàgina tres. La realitat s'imposa i és la que és, predominant, malauradament, les notícies de caire negatiu amb tancament d'empreses, casos de corrupció...

LA SETMANA PASSADA, però, es va produir una d'aquelles notícies que dona valor a la Portada. Fem referència a l'anunci per part d'una empresa de Navarra de la posada en marxa a Vilanova del Vallès d'un espai de reciclatge de cotxes que quan estigui totalment en funcionament, donarà feina a 200 persones. La notícia ha estat molt ben acollida i per a mostra l'acceptació que ha tingut a la nostra pàgina web, concretada en un gran nombre de visites.

ELS NOUS PIRATES DEL SEGLE XXI

Escriptors i lletraferits granollerins i vallesans en general no han generat per ara (almenys fins allà on jo sé), massa literatura sobre pirates per aquestes contrades i les úniques referències properes al tema (amb connotacions que no coincideixen exactament amb el mot pirata) les podríem trobar en els pirates de les autopistes (els famosos grups que actuaven fa uns anys) que feien de les seves mentre entretenien i enganyaven el personal.

El passat cap de setmana la sorpresa va ser majúscula quan vaig sentir, via televisió, que havia estat detingut a Granollers un pirata informàtic de gran volada que tenia entre els seus propòsits el de col·lapsar la xarxa mundial d'internet. Vet aquí, vaig dir-me jo, per què el meu ordinador fa de les seves de tant en quant i em deixa sense memòria, sense informació... Aquest jove holandès i que segons sembla ha estat extradit al seu país, feia de les seves des d'un piset del carrer Figueres... Passats ja els fets coneguts, el meu ordinador -així ho vull creure- funciona millor i escric aquestes ratlles amb la confiança que els pirates (informàtics) són controlats i enxironats... Dels altres pirates, d'aquells que formen part de les nostres vides (per ser més propers), no toca parlar-ne aquesta setmana.

Ves per on, els nous pirates del segle XXI, es fixen en Granollers i els seus voltants (que en aquest cas deu ser el món mundial...). Allò que no sabem és per què van decidir residir a Granollers i no a Canovelles, les Franqueses...

Agresores y agredidos

Miles de ciudadanos, esclavizados por la hipoteca, se han hartado de la torpeza de los representantes políticos para poner coto a la avaricia de los banqueros. Otros centenares o miles de confiados ahorradores, estafados por los bancos y cajas con el timo de las preferentes, se han plantado en las oficinas bancarias o en sus inmediaciones exigiendo soluciones.

Los parados empiezan a organizarse para exigir puestos de trabajo. Los estudiantes protestan por las mil y una decisiones de los gobernantes que acabará con la igualdad de oportunidades, la calidad de la enseñanza y el futuro de una generación. Los trabajadores de la sanidad salen a la calle para evitar que nuestra salud se convierta en un negocio. Encierros, manifestaciones, concentraciones y escraches demuestran que estamos hartos de sufrir unos problemas que otros han.

Los manifestantes piden que alguien les escuche y les ofrezca una alternativa a la desesperación que nos está deprimiendo colectivamente. En el fondo, y sin saberlo, todos estos colectivos están pidiendo al sistema que no se suicide.

Los hipotecados han exhibido una organización mejor preparada y una constancia mayor en sus actuaciones. Si el diputado no se acerca a la realidad, la realidad ha buscado al diputado. Piden la misma comprensión para su problema que la que se ha tenido con los banqueros, esos expertos economistas y financieros que se aliaron con los especuladores para montarnos el lío que tenemos encima.

Sea cual sea la causa que ha motivado las protestas -desaúcio, paro, tasas escolares, etc., los manifestantes han sido catalogados como revolucionarios anti-Sistema. Es decir, quienes reclaman

los derechos establecidos por el propio Sistema son expulsados del mismo y además son tachados de violentos, agresivos, terroristas, nazis y antidemócratas.

Pero, ¿qué se puede hacer ante la violencia sibilina, proveniente de los estamentos del Estado que deberían velar por la justicia y la equidad? Una violencia que ejerce el Banco de España cuando da vía libre a chanchullos financieros que se incautan de los ahorros de personas sencillas. Agresiones que sufren clientes confiados y desamparados cuando los directores de la sucursales bancarias colocaron sus ahorros en preferentes o en deuda subordinada.

¿Cómo calificar el hecho de que los bancos concedieran hipotecas por el cien por cien del valor de mercado de una vivienda, colaborando así con los especuladores? La amenaza de regulación de empleo o de despido que sufren los trabajadores si no aceptan una rebajas en sus condiciones laborales se convierte en miedo. Y el miedo al paro, a no poder pagar la hipoteca, a no tener para dar de comer a sus hijos, se transforma en terror. Y la angustia que viven las familias esperando a que llegue la comitiva de desahucio ¿no es también terror?. ¿Cómo definir el rescate de cuarenta mil millones de euros a los bancos con el aval del Estado para cubrir la gestión ruinosa que hicieron con las hipotecas los directivos que cobraron sueldos, dietas y liquidaciones obscenas? "La violencia se volverá contra aquellos que la están ejerciendo", ha dicho la ínclita Secretaria General del PP, María Dolores de Cospedal, hace unos días. Vamos a ver porque mucho está tardando y la paciencia se agota.

Carlos Paredes

CARLOS PAREDES
Periodista

Opinió